

"מעוז צור" מבט היסטורי

לע"ג צבי אליעזר בן יהודה, נלב"ע ג' טבת תשנ"ד
ואלייעזר בן יוסף, נלב"ע כ"ט שבט תשנ"ט. חנצב"ה

הקדמה

המחבר

אלה נון צינזורה הבית האחרון

"מעוז צור" בסידור התפילה

הקדמה

הפיוט "מעוז צור" השגור בפי כל בית ישראל הוא אחד הסימנים הבולטים של חג החנוכה. הבטים של 'מעוז צור' מתיחסים לגלות מצרים, בבל, פרס ויוון. הבית האחרון "חשוף זרוע קדשך" מתיחס לאדום, שהוא הכינוי לאומות הנוצריות. למעשה זהה תפילה לנקמה בנצרות, ומפני "אהבת השלום" והחשש מtagובת הגויים 'צונזר' הבית הזה בחלק גדול מסידורי התפילה הישנים.

הפיוט הזה נזכר בספרי גדולי אשכנז. בעל ה"לקט יושר" כותב שרבו המובהק ר' ישראל איסרליין בעל תרומת חדשן (ק"ג-ר"כ) היה שר את 'מעוז צור' בחנוכה¹, ובבעל ה"חוות יאיר" מעלה אפשרות שכבר המהר"ם מרוטנבורג שטי בסוף תקופת בעלי התוספות (ד"א תתק"צ-ה"א נ"ג) הכיר את הפיוט².

המחבר

הועלו כמה השערות על זהותו של המחבר, כולם מتبוססות על קר שמו היה מרדיי — חמשת הבטים הראשונים של מעוז צור יוצרים את האקרוסטיכון "מרדיי" (שלושת המילים הראשונות של הבית השישי מרכיבות את המילה "חזק"). החוקר לנדרשות רצה לזהות אותו עם מחבר הפיוט " מבית צבי ארמונה", קינה בימי

1. חלק א עמוד 36, 152.

2. סימן ע.

השחר ליום ג'³, אך חוקר הפיוט דוידזון סובר לעומתו שמחבר "mbiit צבי ארמונה"
הוא ר' מרדיי בן שבתאי האורך⁴, ומצידיו הוא מציע כמחבר את ר' מרדיי בן יצחק⁵,
הוא מחבר הפיוט "מה יפית" המופיע בזמירותليل שבת, ששמו המלא מופיע שם
באקרוסטיכון⁶.

לא ידוע לנו מי היה אותו ר' מרדיי בן יצחק⁷. חכם בשם ר' מרדיי בן יצחק קמחי
חי בפרובנס בתקופת הרשב"א והרא"ש; הוא היה רב בעיר קרפנטרץ⁸ והוא מונכר
פעמים רבות בשו"ת חכמי פרובינציה⁹. חכם פרובנציאלי נוסף בשם זה הוא ר' מרדיי
האונבי ב"ר יצחק מקראשונה, שמוופיע ארבע פעמים בשו"ת הרשב"א¹⁰. באטלס
ע"ז חיים מצוין "מרדיי בן יצחק" נוסף, גם כן בתקופת הרשב"א, שהי בספרד וחיבר
קונטרס בקבלה¹¹. אולם החוקר צונץ מתארך את זמן חיבור הפיוט מעוז צור לסוף
האלף השישי¹², ולפי דבריו לא יתכן שמחבר 'מעוז צור' יהיה בדורו של הרשב"א
שהי כדורותיים מאוחר יותר¹³.

מסורת עתיקה טעונה ש"אדמון" המופיע בבית השישי הוא כינוי לפדריך
ברברוסה קיסר האימפריה הרומית לקראת סוף האלף החמישי¹⁴, שהיקשה את
חיי היהודים בגרמניה. הוא יצא למסע הצלב השלישי בשנת ד"א תתק"ג עם
רייצ'רד לב הארי מלך אנגליה ופיליפ אוגוסטוס מלך צרפת, אך מת בדרך לארץ
ישראל. לדעת החוקר לוינסקי קיימים בחורזו האחרון רמזים לאירוע מיוחד

אפרההכהן

³ מאיר לנדהוט, ספר عمודי העבודה (ברלין תרי"ז) עמ' 202.

⁴ ישראל דוידזון, אוצר השירה והפיוט כרך שלישי (ניו יורק תרצ"א) עמ' 77.

⁵ שם עמ' 159 ע"פ צונץ להלן הערכה 12.

⁶ ר' חנוך זונDEL בן יוסף בסידור אוצר התפלות חלק א עמ' 653.

⁷ א"א אורבך ב'בעלי התוספות' חלק שני עמ' 675 הע' 74 כותב שבעל התוספות רבי מרדיי
בן יצחק המופיע בתוספות נידה לו, א"ה הלכתא אינו אלא טעות סופר, וצריך לומר שם ר'
יום טוב בר יצחק כמו בתוספות הרא"ש שם.

⁸ נפתלי יעקב הכהן, אוצר הגודלים אלופי יעקב (חיפה 1970) חלק ו עמ' רס"ד.

⁹ אחת מתשובותיו מופיעה גם בספר מנחת קנאות לר'ABA מריה משה בן יוסף הירחי מכתב צא
עמ' 167.

¹⁰ שו"ת הרשב"א חלק ג סימן ריד ו-שב, וחלק ד סימן רעה ו-רצה.

¹¹ רפאל הלפרין, אטלס ע"ץ החיים: תקופה הגאנונים עד גירוש ספרד (תל אביב תש"ח)
עמ' 184.

¹² Leopold Zunz, Literaturgeschichte der Synagogalen Poesie, Hildesheim, 1966, p.580.

¹³ החוקר איסמר שורש הציע ש'מעוז צור' הוא פיוט קדמון (או אולי מבוסס על פיוט קדמון),
שנתהבר בימי ממלכת החשמונאים כשיר נצחון של עם ישראל על אויביו לדורותיהם וכחדאה
לקב"ה. הבית השישי התווסף רק בסוף תקופה הראשונית (סוף ימי הביניים), כשהכנסייה
התחליה לאבד מכוחה, ונדמה היה שנותן לראות את ניצוצי הגאותה, ואז השלימו את הפיוט
והוסיפו בית הדבר על הצלת ישראל גם מהగלות הר比עת (Ismar Schorsch, A Meditation)
(on Maoz Zur, Judaism, Fall 1988, 37 ,4 p.459).

¹⁴ ברברוסה באיטלקית — אודום הזקן.

הקשרו אליו¹⁵: לאחר מסע של חודשים רבים הגיע פרידריך לעיר קוניה (בדרום טורקיה של היום), ומשם התקדם עם צבאו דרומה לעבר מעברות הטאורוס¹⁶. לוינסקי רואה את 'צלמון' המופיע בחרזו כرمז לעיר קוניה (Iconium מלשון Iconium) צלם בלבינית). המחבר מתפלל אם כן להשמדת 'אדמון' הנמצא כעת ב'צלמון', ואכן שלושה שבועות לאחר הניצחון בקוניה טבע פרידריך בנסותו לעבור את נהר סלף. לדבריו, למשה היהודי גרמניה הצניעו את הבית האחרון כדי לא להכעס את הנוצרים. אולם הבעיה במסורת מענית זו היא שהشمועות על ניצחון קוניה ודאי הגיעו לאוזני היהודים בגרמניה וכן רב לאחר מות המלך, כך שלפיה הם התפללו למות המלך הרבה לאחר מותו...

גם אם היה הפיטון חי בתקופתו של ברברוסה קשה להניח שככל הבית "חשוף ורווע"¹⁷ נכתב בהתייחסות לאדם אחד. גם מבחינה היסטורית לא היה פרידריך גרווע מקיסרים אחרים, ולהיפך — מוזכר שהוא פירסם 'כתב הגנה' על היהודי וורמייזא¹⁸, וגם בספר זכירה לר' אפרים ב'יר יעקב מבונא מתאר המחבר את חייו היהודים בגרמניה בזמן ההכנות למסע הצלב השלישי, ומזכיר את פרידריך באופן די חיובי:

"זיקומו על עם ה' לבלווע ולהשחית וירחם ה' על עמו ויתנם לרחמים לפני שובייהם ורחלומם. ויכנס בלב המלך ורידריך לכתת קצת מהונם ולא דבר גדול. ויצו לכמרים ולגלחים שלא לנבה אליהם רעה ויגן עליהם בכל כוחו בעזרת מגן אברהם אביהם ויתן להם מחייה לפני אויביהם ולא נגעו ביהודי לרעה"¹⁹.

דברים נוספים בשבח מלכות אשכנז בתקופה זו מופיעים אצל הר"י²⁰ ובעל הרוקח²¹.

לכן סביר להניח שהבית "חשוף ורווע" נכתב בידי מחבר אחר, בתקופה מאוחרת יותר מאשר בת הפיוט²². לפי זה מזו צור פותח בתיאור חנוכת בית המקדש ומסתיים בתיאור חנוכה בימי החשמונאים, וכך הוא כה מתאים לחג החנוכה. הבית השישי התווסף מאוחר יותר כדי לסיים את סיפור ההיסטוריה של עם ישראל, ויש בו בקשה לגאולה ונקמה מ"אומה הרשעה" — רומה²³ המסללת גם את הנזרות. הכינוי 'אדום' לרומה ולנזרות מוזכר במילה אדמון. המחבר מבקש לשלוות את אדמון

15. יו"ט לוינסקי, מזו צור ישועתי ומשוררו, בתוך ספר המועדים כרך ב (תל אביב תש"ד) שבעריכתו, עמ' 182.

16. יהושע פראוור, תולדות מלכת הצלבנים בארץ ישראל, כרך שני (ירושלים 1971) עמ' 33.

17. Guido Kisch, The Jews in Medieval Germany, New York, 1970, p.142.

18. ספר הזכירה מאות ר' אפרים ב'יר יעקב, מהדייר א"מ הberman (ירושלים, תש"ל) עמ' 40.

19. בכא קמא נה, א תוד"ה א"ג מבريح (למטה).

20. דברי זכרונות מאთ ר' אלעזר ב'יר יהודה, בתוך 'אזורות אשכנז וצראפת', מהדייר א"מ הberman (ירושלים תש"ו) עמ' קס-קס.

21. ר' זליגמן בער, סדר עבודת ישראל (רדלהיים ترك'ח).

22. ברכות סא, א.

ל"צל צלמון", דהיינו לצלמות, הוא הגיינום בלשון חז"ל²³; אך "צלמון" רומגן
לצלם — צלב, דהיינו בקשה מה' שידחה את הנוצרים החיים בצל הצלב, ויביא לנו
את המשיח.

1234567 אוניברסיטת תל אביב

צינורי הבית האחרון

כאמור, הבית "חשוף זרוע קדשך", בין אם הוא שייך לשיר המקורי ובין אם לא, צונזר²⁴. גם בתים אחרים שנכתבו בדורות שונות ע"י מחברים שונים עברו 'מעוז צור' לא הגיעו לפירסום. בתים אלו מדברים על נקמה מאדום ויישמעאל, ונכתבו בסגנון ומבנה דומה לבתי השיר המקוריים.

הบทים המצחנורים נדפסו לראשונה ע"י ר' יהיאל מיכל בן ה'ר אברהם סgal העשטיין במחודורה בתרא של ספרו קיצור שני לוחות הברית²⁵, שם מופיע הבית "חשוף זרוע קדשך" ועוד ארבעה בתים נוספים, אחד מהם חובר ע"י הרמ"א, אחד ע"י הרב ירמיהו אב"ד ווירצברג, ושנים נכתבו ע"י הרב שמואל הלוי בעל נחלה שבעה' ורבה של קהילת קליעוישטיאך בפראנקוניה. במחודורת ברלין תע"ה הוסיף המגיה ה'ר משה בן ה'ר שניאור זלמן כץ מקאליש ערך שני בתים. ר' משה, ואביו רשל'ז שהיה מגיה מפורסם ודין בעיר ליסא²⁶, היו המגיהים של מהדורות אמסטרדם תס"ז. ר' שניאור זלמן כץ הגיה גם את מהדורה הראשונה שיצאה באמסטרדם תס"א. במחודורת ברלין זו תחת המגיה את שם אביו ע"י הדגשת אותיות בשני הบทים החדשניים.

23 ע"פ ברכות טו, ב.

24 בסידור עבודת ישראל (בער), תפילה ישראל (רש"ר הירש), עבודת הלבבות (ר' זאב יעבץ) וסידורי רדלאיים לא מופיע הבית האחרון. לנדווחת בסידור הגיון לב לא רק שלא מזכיר את "חשוף זרוע", הוא גם משנה את "יוננים נקבעו עליי" ל"יהירים נקבעו עליי"; הוא כנראה חשש שסידורו יגיע ליוון או לאיזורי הנצרות היוונית-אורתודוקסית. בסידור האנגלי המפורסם שישצא לאור ביותר מ-30 מהדורות מראש לעלota מהמאה שנות Authorised Daily Prayerbook החל להופיע הבית האחרון רק בהדפסות של השנים האחרונות. בסידור תפילה ישראל שיצא בברלין תרל"ה הדפיס העורך יהיאל מיכל זקש את הבית, אבל באותה קטנות ובסוגרים, בסידור "קול יעקב" שיצא בווינה בשנת תרס"ג אמן מופיע "חשוף זרוע" באותו קטנות, אבל עורך הסידור החליט שנתיים לאחר מכן להדפיס שוב את הסידור והפעם ללא הבית האחרון. בסידורים המזרחי אירופאים המפורסמים בדרך כלל כן מופיע הבית האחרון; הוא נמצא בסידור בית יעקב (ר' יעקב עמדין), סידור החתום סופר, דרך החיים (ר' יעקב מליסא בעריכת ר' שלמה גנטפראיד), סידור אוצר התפילות ועוד.

25 פירט, תנ"ג. אין קשר בין ספר זה לספר קיצור שני לוחות הברית הנקרה גם "מצרי כספ" שיצא לאור בפרנקפורט תמ"א ע"י הר' שמואל בן יוסף צורף סגיל. הרב אלכסנדר קרליבך במאמרו 'בתים נוספים ל"מעוז צור ישועתי"', שנה בשנה תש"ל עמ' 270-274, טעה בזה ובעקבות כך גם בighter פרטיה מהדורות הראשונות של הספר.

26 ח"ד פרידברג, תולדות הדפוס העברי בעירם אלו שבאירופה, אנטוורפן תרצ"ז עמ' 91.

ספר קיצור שני לוחות הברית היה ספר עמי שנכתב כדי להביא הנוגות טובות ודברי הלכה "לאוון הדרים בישובים ובכפרים אשר לא רוא דברי מhabר הספרים אשר מהם לקתי מאמרם ולא ידעו מכל הנהוגות ומדות ישות שחייב ואיזן ותיקן המחבר החסיד והקדוש והטהור מהר' ישעה הורוויץ סג'ל (השל"ה) בספר הנחמד ... [ו] כמו הנהוגות טובות וישראלים ג"כ להודיעו להמון עם... שליקתני מהחבירים החדשניים ולהודיעם קצת מה לעשות ולהזהיר מה שלא לעשות כדי לזכותם ויזכו ע"י הספר הזה לראות פנוי מלך האמת ו גם יזכו אל ימות משית²⁷ ולזכות לרבות טוב הצפון לצדיקים לחוזות בנועם ה' ולברך בהיכלו"²⁸. הספר דן בכל נושא החיים היהודיים, ברכות, תפילה, תשובה, שבת, מועדים וכו'. בפרק על הלכות חנוכה דין המחבר בענייני הדלקת נרות, ולאחר שתיפסקאות מופיע הקטע הבא:

"מצאתי כתוב, ומאהר שהשיר של מעוז צור אינו קאי רק על שלוש מלכויות בבל, מדי, יוון, אבל מלכויות רביעי שהוא גלות אדום ישבעאל לא נזכר בו כלל, על כן התקינו איזה חרוזות המדברים על גאות מגילות זהה שיאמר אחר השיר מעוז צור בניגון מעוז צור".

פה הכנס המחבר את הבית חשוף ורועל קדר ועת ארבעת הבטים הנוספים. לאחר מכן הוא ממשיך בהלכות הדלקת נרות חנוכה. במשך מאות השנים מאז ההדפסה הראשונה של הספר הודפס קיצור שני לוחות הברית במהדורות שונות ובערים שונות באירופה, אך לא בכל מהדורות הודפסו הבטים הנוספים של מעוז צור. מהדורות הראשונות של הספר יצאו בארצות מערב ומרכז אירופה (הולנד וגרמניה) ובן מופיע מעוז צור, אך כשהתחיל הספר לעלות על מכッシュ הדפוס במזרח אירופה²⁹ הוא יצא לאור ללא 'מעוז צור', ללא ספק בגלל פחד הגויים ואילוצי הצנזורה, שהיו בעלי משמעות הרבה יותר גדולה במזרח אירופה³⁰.

אולם יש יוצאה דופן אחד בחלוקת זו שבין מהדורות קיצור השל"ה שייצאו במערב אירופה לallo שייצאו במזרחה. בלובוב (Lemberg) שנת תרי"ט יצאה מהדורות קיצור השל"ה בה מופיעים הבטים המצוונים של "מעוז צור", למורת העובדה עיר גדולה

במהדורות זולקוה תקמ"ב ובחלק מהמהדורות הבאות לא מופיעים המילים "פני מלך משיח האמתי וגם יזכה אל ימות משיח". הסיבה לכך כפי שצין מישחו (ג"ש עצמו?) בכתבי בשולי מהדורות אמשטרדם תס"א הנמצאת באוסף שלום שבבית הספרים הלאומי, היא שהגימטריה של "משיח אמתי" ו"ימות משיח" שווה לגימטריה של "שבתי צבי". נראה שהיו מודפסים שחשדו את ר' יהיאל מיכל עפשטיין בשבתאות, וכאלו שרצו להסתיר חשד זה.

27 מתוך הקדמה בספר.

28 זולקוה תק"ל (1770), ע"פ תקליטור הביבליוגרפיה של הספר העברי, בית הספרים הלאומי, לפירידנברג יצא בזולקוה מהדורות מוקדמת יותר בשנת תקי"ב (1752).

29 ר' מאיר ונדר במאמרו 'הדף העברי בפולנאה' עלי ספר, תМОו תש"ח, עמ' 116-164 מצין שבשנת תקס"א ברוסיה הוגברו אמצעי הפיקוח על הדפסת ספרים חדשים, הוטלה חובה לקבל אישור הדפסה וכל הספרים עברו את ביקורת הצנזורה.

בדרום פולין (גלאציה). הסיבה היא שגלאציה הינה באותה תקופה תחת שליטה של האימפריה האוסטרו-הונגרית, ומשנת תר"ח בוטלה שם למשך חנazonה.
היום ידועים עוד כעשרה בתים שנוספו ל'מעוז צור' מלבד חמשת הבטים המקוריים, אך רובם אינם בשימוש³¹.

"מעוז צור" בסידור התפילה

בסדר הדלקת נרות חנוכה ברוב סידורי עדות אשכנז, מודפס הפיוט "מעוז צור". בסידורים ישנים, טענים לנძשות ובער, לא מופיע הבית "חשוף זרוע"³². בסידורים חדשים יותר קשה למצוא דפוס קבוע, אך ניתן לראות שבדרך כלל הסידורים המערביים אירופיים בכלל והסידורים הגרמניים בפרט הם אלו שימושיטים את הבית האחרון, ולא הסידורים המזרחיים אירופיים³³.

כאמור הפיוט "מעוז צור" הוא תפילה נצחון של עם ישראל. רק הבית האחרון הוא תפילה בקשה לעתיד טוב יותר. יהי רצון שתפילה זו תתקבל בראzon, ובקרוב נוכל לשנות את מילות הבית האחרון אולי למילים הבאות:

"חשפט זרוע קדשך, והבאת קץ היושעה
נקמת נקמת עבדיך, מאומה הרשעה
כשארכה לנו השעה, ולא יהיה קץ לימי הרעה —
דחת אדמון בצל צלמון, והקמת לנו רועים שבעה".

31. משה מ' שטרן, השיר לא תם, 'עמודים' סלו-טבת תשנ"ו, עמ' 82.

32. ראה הערא 3 ו-21.

33. ראה הע' 24 לעיל.

...רק מתקיך ידיעת המצב כמו שהיא יש להעיר את עלילת הגבורה של ההתקוממות הספונטנית בתוך הגיטו המעונה והמושפל. סוף סוף נמצאו גאלים לבבוד העם הבזוי והשסוי. עיריי ישראל, שלא יכולו לראות יותר בgenesis ארוכה של מאות אלפי נפשות אחים ואחות, התאוששו, ובאזור שארית כוחם השיבו גמול צודק למעניהם האכזריים. וכך היה המרד של הגיטו הורשאי לדף מזהיר בתקופת החשכה היא...

(הגאון ר' יהיאל יעקב ויינברג זצ"ל בעל 'שרידי אש'
בתוך יד שאול, ספר זכרון לרבי ויינברט זצ"ל [ת"א תש"ג] עמ' י)